

RAMMANTTAKAA...

NUMERO 3 / 2017 SYYSKUU

KAAKONRANTALAINEN KYLÄKULTTUURILEHTI ♦ XVIII VUOSIKERTA

Vilniemi - Rakila - Mäntlahti - Pyötsaari - Sydänkylä - Häppilä - Järvenkylä - Kuorsalo - Tammio

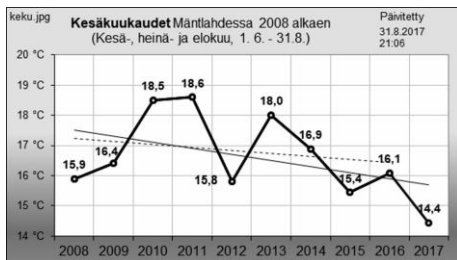

ILKKA AHMAVAARA:

PIHLAJANMARJOJEN AIKAAN

Kesä meni viileämmän puoleisissa merkeissä, eikä kolme ensimmäistä syyspäivääkään lämmöllä hämmästyttä, vaikka aina iloiset meteorologit jaksavatkin joka päivä huomauttaa, että nyt on vähän viileätä, mutta sitten lämpenee. Joskus varmasti lämpenee, talven jälkeen ainakin.

Rantaituvan sääaseman sivut ovat monipuolistuneet kesän aikana. Saatavilla on koko mitattu noin kymmenvuotinen lämpöhistoria puhtaassa tekstimuodossakin, mutta uutta on jokaisen kuukauden ja päivän lämpötilat ja niiden vertaaminen pitkäaikaiseen keskiarvoon. Sateista ei elokuun tilastoa ole kuin vuodesta 2015 alkaen ja siinä kulunut elokuu on ollut sateisin.

Sateesta on tykännyt ainakin kuusipienokaisemme, Tulevaisuuden kuusi, joka istutettiin juhlin menoin heinäkuun 2. päivänä Pyötsäaren tien varteen Tenho Mäkelän pellonlaitaan, ei ole tarvinnut koko kesänä käydä kastelemassa kuin muutaman kerran. Polttopuut sensijaan eivät ole oikein sateista perustaneet, tänä kesänä ei puu ulkona kuivanut, että ensialkuun "on kuin jäitä polttelis", kunnes varastot sisäsuojissa ehtivät kuivua.

Taisi jäädä muillakin, kuin allekirjoittaneella, kesäksi suunnitellut monet projektit tekemättä. Mökkläisten paluu kylille ainakin viivästy melkein kuukaudella, muumi-peikot eivät kerenneet oikein herätä talvihorroksestaan kun jo syksy alkoi. Hyvä puoli siinä, ettei hyttysiä tarvinnut paljoakaan huidella,

kärpäsiä tuli melkein pä ikävä.

Viileydestä huolimatta, tai ehkä juuri siksi, syksyn sien- ja marjasato vaikuttaa aika hyvältä. Mustikka tosin on monin paikoin vähemmän, se johtunee kyläläisten viimevuosien innostuksesta hakata metsistä puut kokonaan pois. Samasta syystä moni hyvä sienipaikka on lakannut tuottamasta.

Syksyn merkeistä kaikkein varmimmaksi on kuitenkin osoittautunut se, kun Klamilan kyläkauppa Salen valikoimat kutistuvat. Se on taas tyydyttävä ensi kesään saakka hampparin väärään bratwurstin sijasta, tai käytävä kaupungissa ostoksilla.

Pihlajanmarjat puolestaan innostivat pitkästä ajasta raskaiksi terttuiksi oksille. Muuta en tuosta enusta, kuin että liköörin ja hyytelöiden valmistajilla on hyvä vuosi. Maanviljelijöillä lienee vielä jännättävänä, kuinka sadot ehtivät kypsyä, kasvukausi kun antoi hiukan odotuttaa, mutta niinhän se maanviljelys täällä pohjolassa on extreme laji aina, sattuu sään vaihtelut mimmoisiksi tahansa.

Kesän taidepläjäykseen kuuluivat Galleria Kymen Kullan näyttely, Mänttälän kyläteatteri Marmutin näytelmä, sekä Klamilan Fish & Soul festivaali. Ainakin näytelmä meni lähes täysille saleille jälleen niin Mänttälässä kuin Kuorsalosakin. Kävijöitä riitti ilmeisesti kohutuullisesti myös muissa tapahtumissa, tarkkoja tietoja ei ole tiedossani.

Tässä numerossa on paljon juttua Mänttälän kesästä, Suomi 100 vuotta juhllisuuksien merkeissä vietettiin Mänttälän murrosjuhlaa ja Mänttälän urheilu- ja voimisteluseuran 100-vuotisjuhlaa. Myös juhlatuusi istutettiin niin Mänttälässä kuin Klamilan kirkollakin. Alkukesästä vietettiin myös Avoimet kylät päivää Mänttälän Pausi-kioskilla ja Klamilan kalasatamassa (juttua viime numerossamme).

Lämminhän tämäkin Suomen kesä toisaalta oli, kylmää täällä on vasta kun lämpötila laskee alle -20 pakkasasteen. Pannaan taas puita pesään ja tehdään kesää, kohtahan on jo Joului!

3.9.2017 Mänttälässä

Ilkka Ahmavaara

VALOKUVA ALABAMAN HUNTSVILLEN YLIOPISTON KLIMATOLOGI ROY SPENCERIN SIVUILTA.

Tulvakuva Houstonista vuodelta 1935. Vesi nousi kaupungin keskustassa jopa 16,58 metriin. Nyt kaupunki on moninkertaistanut pinta-alansa, joten yhä laajemmalla alalla vedet valuvat keskusta.

RANNANTAIAKAA...

KAakonrantalainen kyläkulttuurilehti XVIII VUOSIKERTA

Rannantaikaa väki ry:n jäsenlehti, sekä Sydänkylän ja Rakilan osakaskuntien tiedotus.

Julkaisija: Rannantaikaa väki ry, **rantai.fi**
Simonmäentie 18, 49840 Mänttälahti

Vastaava ja taittaja: Ilkka Ahmavaara
p. 045 136 5882, erakko@dlc.fi

Toim.siht: Mervi Hyppänen (ent. Väri)
p. 044 506 0370, mervi@saunalahti.fi

Paino: Solver Palvelut, Anjalankoski
Lehti verkossa: **rantai.fi**

Tämä painos 200 kpl

Ilmestyy kerran vuodenaajassa

PANKKITILI: FI95 5506 0020 0615 50

Lehteen tulevat jutut pyydetään toimittamaan lehden toimitukseen Nro1. helmikuun 15pv. Nro 2. toukokuun 15.pv. Nro 3. elokuun 15.pv. 4. marraskuun 15.pv.

LÄHETTÄKÄÄ AINEISTONNE LEHTEEMME HYVISSÄ AJOINI!
Ettei juttunne julkaisu jää seuraavaan numeroon.

ISSN 1795-1054 (Painettu)

ISSN 2324-0792 (Verkkojulkaisu)

Asiaa tai ei - tässä numerossa:

AINEISTO SEURAAVAAN NUMEROON VIIMEISTÄÄN MARRASKUUN 15 PÄIVÄ!

s.2. Pihlajanmarjojen aikaan, pk, Ilkka Ahmavaara	s.21. Pääskyselle, runo, Vappu Harjumaaskola
s.3. Ryöstöpellon niittyä hoidetaan, Mervi Hyppänen	s.22. Osa Pyötsaaren tiestä pihakaduksi, Mervi Hyppänen
s.4. Klamilan kyläkalaasit, Heli varjakoski	s.23. Kalan- ja metsänhoitoa, Tuomo Peltola
s.6. Kyläkalaasia ja huutokauppaa, Susanna Korpela	s.24. Tapahtumat ja ilmoitukset.
s.8. Mänttäläiden rannanpojat 100-vuotta, Susanna Korpela	
s.9. Toimiva Toivola - koko kylän etu, Ilkka Ahmavaara	
s.10. Marmut esittää: Rannanpojat, Susanna Korpela	
s.11. Teatterissa Mänttälähdessä, Pekka Sallansalo	
s.12. Wau.. Kyläteatteri Marmut, Mervi Hyppänen	
s.14. Roskaamisen kauneus, Ilkka Ahmavaara	
s.15. Mänttäläiden murrosjuhla, Ilkka Ahmavaara	
s.16. Klamilan kirkon kirkkopuistohanke, toimitus	
s.18. Koukin kuoro, Rauno Vaherva	
s.20. Tulevaisuuden kuusi istutettu, Mervi Hyppänen	

RANNANTAIAKAA LEHDEN TILAAMINEN

Voit tilata lehden (4 nro/v) kahdella tapaa, maksamalla yhdistyksen vuotuisen 15 euron jäsenmaksun, tai tilaamalla lehden ei jäsenelle 23 eurolla.

Yhdistyksen tilinumero on:

FI95 5506 0020 0615 50

Muista maksun yhteydessä mainita postiosoite, johon lehden haluat.

Lehden vanhemmat numerot luettavissa netissä **vuoden viiveellä** osoitteessa **rantai.fi**

RYÖSTÖPELLON NIITTY KUKOISTAA HOITAMALLA

Ryöstöpellon kukkaniitty on talkoilu perustettu ja yhdessä hoidettu. Tänä vuonna, kun niittämisen aika tuli, oli Timo Porkan traktori epäkunnossa, mutta Tiilikan Heimo tuli hätiin. Hän lainasi Myyryläisen traktoria ja niitti pellon. Muutaman päivän päästä heinien vähän kuivuttua kokoonnuttiin haravointitalkoihin.

Mervi Hyppänen

VALOKUVAT: TARJA PORKKA

KARTTA SISÄLTÄÄ MAANMITTAUSLAITOKSEN MAASTOTIETOKANNAN 08/2017 AINEISTOA.

Arja haravoi leveällä puuharavalla. Ainolla oli uudempi muoviharava. Kukaan ei tarvinnut heiniä ja ne haravoitiin kasalle. Kasat siirrettiin pressun avulla pellon reunaan puiden alle. Kottikärryjäkin käytettiin apuna.

HELI VARJAKOSKI:

KLAMILAN KYLÄKALAASIT 5.8.2017

VALOKUVA: ARI MALMI

Hanke sai alkunsa siitä, kun Klamilan Seutu ry:n alueella tuli pienessä ajassa kolme uutta lähiruokaa tarjoavaa toimijaa. Keskusteluissa tuli esille toive saada heidän ja muidenkin lähituottajien toimintaa tutuksi. Ja sopivasti Leader Sepra ilmoitti hankehausta, jossa mahdollistetaan yhteisen ruokailun järjestämistä Suomi 100-hengessä.

Pikaisesti laskimme hankkeen vaatiman rahallisen panostuksen ja teimme muut laskelmat ja päädyimme hakemaan avustusta 300 hengen ruokailuun. Omarahoituksen saamme katettua kokonaan talikootyöllä, joten rahallista panostustakaan ei tarvitse pelätä. Ja saimme myönteiset päätökset hankkeelle sekä Leader Seprasta, että ELY-keskuksesta.

Lukemattomia talkootunteja on tehty ennen tapahtuman varsinaista hetkeä, mutta myös tapahtumapäivänä toistakymmentä talkoolaista työskenteli vuoroissa ja osa vuorot-
ta, varmistaakseen ruokailun suju-

vuuden. Ja sama toistui ruokailujen jälkeen, kun ruokailun jäljet purettiin ja siivottiin.

Ruokailijoita kävi lopulta noin 280, ruoka oli kuulemamme palautteen mukaan maistavaa ja sitä oli riittävästi, joten pidämme itse tapahtumaa onnistuneena. Eihän se toisin voisi ollakaan, oli niin rautainen tiimi talkoissa. Isot kiitokset vielä heille. JA ISO KIITOS Mirja Koivulle tiimeen ruokien valmistuksesta tarjoilutyöhön.

Jatkuvuuttakin kyseltiin, mutta hankekuvioita tuntevat tietävät, että samaan toimintaan ei uutta rahaa saa. Ja muuten hinta voisi nousta niin korkealle, ettei maksavia ruokailijoita ehkä saataisi tarpeeksi. Ja jaksaisivatko talkoolaisetkaan tällaista rumbaa taas. Keksitään enemmän uudet kujeet, joten pitääkää silmällä paikallistoimijoita, yllätyksiä voipi olla luvassa jossakin päin kyliä.

Heli Varjakoski

Aurinko paistoi ja ruoka maistoi, ilmaisella lähiruualla oli tullut herkuttelemaan lähes 300 henkeä.

VALOKUVA: HELI VARJAKOSKI

Seisovasta pöydästä aje ei loppunut ja jos jotain hetken puuttuikin, pian jo ahkerat talkoolaiset kiidättivät lisää.

VALOKUVA: ARI MALMI

Koulun ruokasali on viihtyisä ja valoisa suurine ikkunoineen, kyllä kelpaa.

VALOKUVA: HELI VARJAKOSKI

VALOKUVA: HELI VARJAKOSKEN ARKISTO

Artikkelin kirjoittaja keittiön puolella.

Ruokailijoille oli järjestetty tilaa vähän joka sopessa, minne vain kurkisti, siellä syötiin.

SUSANNA KORPELA:

KYLÄKALAASIA JA HUUTOKAUPPAA

VALOKUVAT: SUSANNA KORPELA

Lauantaina 5.8. järjestettiin Klamilan koululla ilmainen "lautasellinen lähiruokaa"-tapahtuma nimeltään Klamilan kalaasit. Kattauksia oli kolme; ensimmäinen klo 12 ja seuraavat klo 14 ja 16. Jokaiseen oli ilmottautunut vajaa 100 ruokailijaa, eli yhteensä hie-
man alle 300 henkeä kävi nauttimassa noutopöydän antimia päivän aikana.

Idea tähän tapahtumaan syntyi kun lyhyen ajan sisällä Klamilan Seutu ry:n alueelle tuli kolme uutta lähiruoka-toimijaa, ja heidän sekä muiden lähituottajien toimintaa haluttiin tehdä tutuksi. Rahoitusta toteutukseen saatiin mm. Leader Sepralta. Omarahoitus katettiin kokonaan talkootyöllä.

Ruokailemassa käynyt Päivi Peltola totesi, että idea oli toimiva ja ruoka oli hyvää. Tähän mielipiteeseen on helppo yhtyä - kiitos kaikille tapahtuman onnistumisen eteen töitä tehneille!

Tuottajista tapahtumassa mukana olivat:

- Mäkelän Tila, Jorma Kyötikki
- Jonna ja Anton Yrjönen
- Somerin kala
- Esko Läätö

Susanna Korpele

Klamilan Kyläkalaasit 5.8.2017

Menu

Charolais-lihapullat

Salvadorin lammaspata

Somerin savulohi

Kolsilan uunijuurekset ja perunat

Ripatin rieska

Ullan gluteeniton leipä

Kunnan vesi

Mehu

Jälkiruoka

Juhlamokka-kahvi

Tee

Pillimehu

Ripatin raparperitorttu

Mikin raparperitorttu, gluteeniton

Ruokailu aloitettiin Heli Varjakosken pitämällä tervetuliais-puheella, jonka jälkeen päästiin nauttimaan ruokalistan sisällöstä.

Seudun nuoret ja kauniit tytöt Hanna Varjakoski ja Kirsi Alaturkia toimivat juomanlaskijoina tarjoillen mehua ja vettä ruokailijoille

MAALAISHUUTOKAUPPAA 6.8. TOIVOLASSA

Toivolassa oli jälleen salin täydeltä väkeä, ja huudettavia tavaroitakin niin paljon, että huutokauppa kesti kokonaiset kolme tuntia.

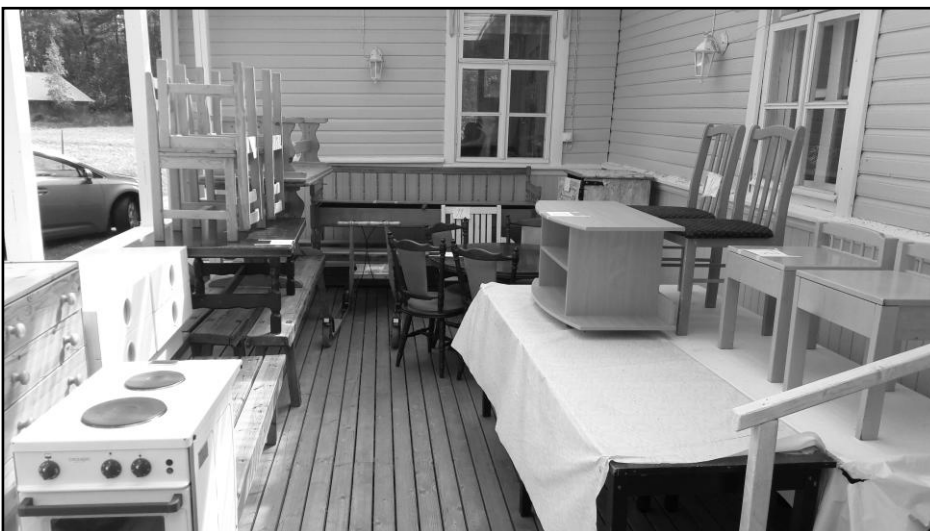
Tämä kärrinpyörä vaihtoi omistajaa 16 eurolla.

Paikalla oli myös PauSSI-kioskin kahvio tuoreine leivonnaisineen, jotka Sanna Poelman oli itse tehnyt.

Huutokaupan meklarina toimi Markku Labbas. Ahkerat apurit suorittivat rahastuksen ja tavaroiden antamisen huutajille. Osa tavaroista meni kaupaksi todella halvalla - esimerkiksi toimivan mikron sai yhdellä eurolla.

Huudettavana oli myös huonekaluja, mutta tällä kertaa ne eivät paljoa kiinnostaneet huutajia ja osa jäi kokonaan myymättä.

SUSANNA KORPELA:

MÄNTLAHDEN RANNANPOJAT RY 100-VUOTISJUHLA

VALOKUVAT: SUSANNA KORPELA

SUOMI 100 VUOTTA

Vuonna 1917 perustettiin voimistelu- ja urheiluseura Mäntlahden Rannanpojat ry., joka sunnuntaina 23.7. juhli 100-vuotista olemassaoloaan Toivolassa jäsenten, kutsuvieraiden ja muiden seuran ystävien läsnäollessa. Tervehdyssanat täydelle salille lausui seuran tämänhetkinen puheenjohtaja Jouko Sahala, jonka jälkeen tilaisuuden juontaja Pentti Järviö kuulutti lavalle Tapani Korpelan ja Pertti Husun, joiden esittämät kappaleet Mäntlahden jenkkä sekä Mäntlahden lavalla nostattivat juhlatunnelmaa.

Juhlapuheen tilaisuudessa piti Matti Seppälä, joka kertoi mm. Rannanpoikien kahdesta roolista kyläyhteisössä - paitsi urheiluseurana niin myös tapahtumien järjestäjänä. Perustamiskokouksessa 100 vuotta sitten oli paikalla 56 miestä ja 17 naista, ja jo seuran ensimmäisenä toimintavuotena järjestettiin tanssiaisia ja iltamia. Siihen aikaan tapana tosin oli, että ensin urheiltiin ja vasta sitten tanssittiin. Esimerkiksi heinäkuussa v. 1918 ennen tansse-

ja vuorossa oli mm. 1500 metrin juoksu, 3-ottelu sekä nuolenheitto.

Ensimmäisen vuoden Mäntlahden Rannanpojat toimi osana Vehkalahden Veikkoja, mutta irtaantui sitten emoseurastaan. Vuosien myötä seura järjesti sekä kyläen että seurojen välisiä haasteotteluita, ja 1946 sai myös omistukseensa v. 1938 tehdyn Mäntlahden tanssilavan, joka alunperin Merisuoje-luskuntalaisten toimesta rakennettiin. Laajamittainen urheilutoiminta päättyi 1960-luvulla, mutta seuraavalla vuosikymmenellä järjestettiin vielä mm. kyläenvälisiä kilpailuja. 1980-luvun loppupuoli ja 1990-luvun alkupuoli olivat seuralle vaikeaa aikaa, sillä kylästä muutettiin paljon pois ja lapsia oli vähän. Rannanpoikia ei kuitenkaan päätetty lakkauttaa, vaan 1990-luvun puolivälistä lähtien toteutettiin erilaista urheilutoimintaa sekä kunnostettiin seurantaloa Toivolaa. Viimeisten kahdenkymmenen vuoden aikana Mäntlahden Rannanpojista on tullut jälleen "kyläseura, joka edesauttaa hyvinvoin-

tia ja yhdessäoloa kylässä". Nykyään Toivolassa järjestetään useita tilaisuuksia vuodessa ja seuran toiminta on pienimuotoista, mutta mahdollistaa paljon.

Juhlapuheen jälkeen oli tervehdysten vuoro, ja niistä ensimmäisen toivaltion urheiluneuvoston puheenjohtaja Tapio Korjus. Hän puhui liikkunnan merkityksestä ihmisten elämässä ja Suomessa, sekä ehdotti Mäntlahteen uutena liikuntamuotona frisbee-golfia. Haminan kaupungin tervehdysten toimitti valtuuston puheenjohtaja Elina Inkeroinen, joka kiitettävästi Rannanpoikia yhteisen hyvän eteen puurtamisesta kertoi, että monista haasteista huolimatta kaupungissa "katsotaan tulevaisuuteen rohkeasti ja positiivisesti". Viimeisenä saatiin kuulla Haminan seurakunnan kirkkoherran Juha Parjasen tuomat onnittelut.

Sitten olikin jo huomionosoitusten vuoro, ja Suomen Kotiseutuliiton Kymenlaakson piirin edustaja Raino Ojansivu luovutti Rannanpoikien

Seurantalo Toivola tarjosi hienot puitteet tilaisuuteen ja sääkin suosi juhlijoita.

Rannanpoikien pitkäaikainen sihteeri Helge Seppälä sai lahjan puheenjohtaja Jouko Sahalalta kiitoksi työstään. Taustalla tilaisuuden musiikkiesityksistä vastanneet Pertti Husu ja Tapani Korpela.

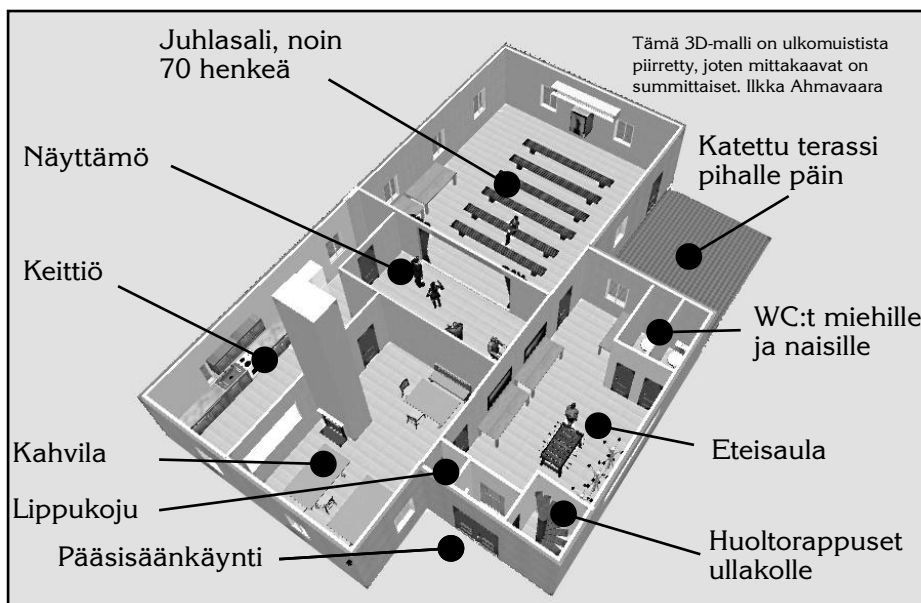
puheenjohtajalle Jouko Sahalalle kultaisen ansiomerkin nro 312 kunniakirjan kanssa. Mäntälahtelaisen Sulo Mäkelä Seuran puheenjohtaja Risto Muurman puolestaan lahjoitti Toivolaan Sulo Mäkelä-vihoksen sekä toi Kyläteatteri Marmut:n tervehdyksen. Klamilan Vedon edustajat Seppo Peltola ja Heli Varjakoski antoivat Rannanpojille viirin, jonka jälkeen Jouko Sahala muisti vielä Rannanpoikien "arvokkaita avainhenkilöitä" kutsuen lavalle Pertti Seppälän, Simo Rikkisen, Ilpo Tiilikan, Kyösti Mäkelän, Seppo Peltolan sekä Mika Arolan (Kari Takki ei päässyt paikalle). Lopuksi vielä Vehkalahden Veikkojen edustaja toi onnittelut heidän seuraltaan, ja yhdessä laulettiin Kymenlaakson laulun jälkeen nautittiin Klamilan Marttojen tekemät maistavat kakkukahvit Toivolan pihalla aurinkoisessa säässä yli 70 juhluvieraan kanssa 100-vuotiaan urheiluseuran kunniaksi.

Susanna Korpela

Kuorsalolaistaustainen Tapio Korjuskin sai muistoksi käynnistään Rannanpoikien lippahatun, sillä kukkien sijaan puheenjohtaja muisti kaikkia puhujia käytännöllisellä lahjalla.

TOIMIVA TOIVOLA - KOKO KYLÄN ETU

Muistinvaraisesti piirretyt 3D mallit Toivolasta ja Monitoimitalosta.

PIIRROS ILKKA AHMAVAARA

TOIVOLAA VUOKRATAAN SEURAAVIN HINNOIN:

- Kokous 30 euroa
- juhlatilaisuudet jäseniltä 100 euroa ja muilta 120 euroa (vuotuinen jäsenmaksu 10 euroa)
- lisävuorokaudet 30 euroa/vrk

Kyselyt ja varaukset Jouko Sahalalta 0500 554520

Säännöllisiä tapahtumia Toivolassa ovat Kansalaisopiston Teatterikurssi ja ikäihmisten liikuntaryhmä Vetreät. Jumpasta on jouduttu luopumaan osanottajien vähyyden vuoksi.

MONITOIMITALO

Monitoimitalossa on mm. kylähuone, jota voi käyttää hyväksi suurempien tilaisuuksien ruokailun järjestelyissä. Monitoimitalo on Rannanpoikien ja Mäntälahden erämiesten yhteisomistuksessa.

Ilkka Ahmavaara

SUSANNA KORPELA:

MARMUT ESITTÄÄ: RANNANPOJAT

VALOKUVAT: SUSANNA KORPELA

Tammikuun 12. päivän iltana se alkoi - valmistautuminen tulevan kesän näytelmään, jonka tarkoitus tänä vuonna oli kertoa 10. heinäkuuta 1917 - siis 100 vuotta siten - perustetun Voimistelu- ja urheiluseura Mäntlahden Rannanpoikien tarinan Risto Muurmanin tekemän tekstin mukaisesti. Kansalaisopiston kurssille mukaan ilmoittautuneille näyttelijöille jaettiin omat käsikirjoitukset, joiden synopsiksesta kävi ilmi hieman taustatietoja näytelmää varten: mm. se, että seuran kahtena alkuvuotena maan yleinen tilanne oli sekava, käytiin kansalaissotaa. Innostus seuran perustamiseen kuitenkin oli valtava, ja jo perustamiskokouksessa seuraan ilmoitautui 50 jäsentä. Aluksi seura toimi Vehkalahden Veikkojen alaosastona, mutta itsenäistyi melko pian sen jälkeen.

Vuonna 1918 ostettiin Seurantalo Toivola 9000 markan velkarahalla, josta kylän isännät takasivat kukin 500 markan osuuden. 1930-luvun puoleenväliin mennessä tuon rahan takaisinmaksu oli saatu suoritettua - varainhankintaa oli tehty esimerkiksi järjestämällä tansseja, iltamia, näytelmältoja, arpajaisia ja huutokauppoja. Vuonna 1937 seuran vakaalle pohjalle saatu toiminta vankistui taloudellisesti entisestään kun suojeluskunnan lakkauttamisen kautta saatiin ostettua vuonna 1937 rakennettu Mäntlahden tanssilava, joka toi rahaa tansseilla ja kesäjuhilla aina 1970-lukuun asti. Tuolloin myös seuran kilpailutoiminta oli vilkkaimmillaan, mutta sen jälkeen tapahtui suuri muutos kilpaurheilusta kuntoliikuntaan.

1970-luvulta lähtien seura sinnitteli vuodesta toiseen, eikä sitä vaikeuksista huolimatta päätetty lakkauttaa. 2000-luvulle tultaessa seurantalo Toivolan merkitys korostui, ja siitä tuli kylän toiminnallinen keskus - toimien nykyään

myös esimerkiksi tämän kyläteatterimme näyttämönä.

Sadan toimintavuotensa aikana Rannanpojilla on ollut vain 14 puheenjohtajaa, joista kaikki ovat olleet miehiä. Myös naiset ovat kuitenkin olleet ahkerasti mukana seuran toiminnassa aivan alusta lähtien - alkuvuosina heidän toiminnan keskeinen henkilö oli Mäntlahden koulun opettaja Saimi Samola. Naisille järjestettiin voimisteluiltoja ja he pyörittivät omaa näytelmäkerhoa. Myös lukuisten tapahtumien tarjoilut ovat olleet kautta seuran historian naisten vastuulla.

Kun johdatus aiheeseen oli tullut tutuksi niin oli aika käydä varsinaisen tekstin kimppuun. Harjoituksia pidettiin kesään asti kerran viikossa melkein joka viikko, ja ensimmäiset viikot lähinnä vain luettiin tekstiä ääneen opetellen omia rooleja ja tutustuen omiin vuorosanoihin. Sen jälkeen alettiin pikkuhiljaa hakea paikkoja lavalta ja lavan edestä - kuka voisi olla missäkin milloinkin. Ohjaaja Henri Saaraian johdolla hiottiin kevään mittaan sekä vuorosanoja että esiintymistä - laulamisesta puhumattakaan! ja aiemmista vuosista poiketen päätettiin kan-

salaisopiston kurssituntien päätyttyä pitää myös niin sanottu näytelmäleiri: lauantaina kesäkuun 17. päivä kokoonnuimme eväät mukana Toivolaan ja harjoittelimme näytelmää aamusta pitkälle iltapäivään.

Kesä-heinäkuun vaihteessa pidimme pienen kesätauon, mutta sitten alkoivatkin taas tositoimet. Heinäkuun viimeisellä viikolla harjoitukset olivat joka ilta maanantaina, tiistaina ja keskiviikkona. Torstaina oli vuorossa ensimmäinen tulikoe, kun edessä olivat kenraaliharjoitukset ja koeyleisö. Perjantain ensi-ilta taltioitiin myös videokameralla. Kuten aiempina vuosina lauantaina ja sunnuntaina olimme jälleen ensimmäisen kerran koko prosessin aikana niin sanotusti omillamme - ilman ohjaajan läsnäoloa. Kaikenkaikkiaan Rannanpojat-näytelmän kävi Toivolassa katsomassa n. 250 henkeä, mistä olimme todella tyytyväisiä, sillä täydelle salille esiintyminen antaa eri tavalla energiaa myös näyttelijöille.

Kun esitykset Toivolassa oli saatu päätökseen, oli jälleen aika hetken hengähtää - kaksi viikkoa taukoa ennen viimeistä esiintymistä Kuorsalossa, jonne lähdim-

Lähtötilanne harjoituksissa...

...ja lopputulos lavalla (vasemmalta: Marja Taari, Anna-Mari Suortti, Marjatta Korpela ja Timo Porkka pelaamassa rottuskaa eli rottipalloa).

me lauantaina 12. elokuuta. Tänä vuonna matkalle lähdettiin kolmella venekuljetuksella, joista ensimmäinen lähti Mäntlahdesta aiemmin vieden suurimman osan näyttelijöistä sekä rekvisiitasta mukanaan, ja kaksi seuraavaa Jouko Sahalan ja Jari Valkosen johdolla tuntia myöhemmin kuljettaen loput näyttelijöistä tavaroineen sekä

kaikki mukaan kuljetukseen ilmotautuneet katsojat. Sää tiedotusten uhkaavista ukkos-merkinnöistä huolimatta keli oli vielä päivällä ihan hyvä ja saliin saapui paikalle katsojia n. 70.

Tämä teatterikesä on nyt saatu onnellisesti päätökseen, mutta kuuleman mukaan jatkoa seuraa

jälleen ensi kesänä. Toivotamme kaikki näytelmä-elämästä kiinnostuneet tervetulleiksi ilmoittautumaan Haminan Kansalaisopiston kurssille Mäntlahteen ensi vuonna! Ja suuri kiitos katsojille - tervetuloa uudelleen!

Susanna Korpela, muija ja puheenjohtajan vaimo

PEKKA SALLANSALO:

TEATTERISSA MÄNTLAHDESSA

Kävinpä katsomassa perinteisesti Kyläteatteri Marmutin esityksen Rannanpojat lauantaina 29.7. 2017 Mäntlahdessa seuratalo Toivolassa vaimoni pojan kanssa. Tupa oli täynnä, eli melkein loppuunmyyty. Arviolta n. 70 katsojaa.

Näytelmä kertoi Mäntlahden Rannanpoikien urheiluseuran perustamisesta n. 100 v. sitten, sen eri vaiheita ja tilanne tänään. Pakko myöntää että käsikirjoitus oli varsin hyvin tehty ja kuvasi hyvinkin

tarkkaan seuran elämän eri vaiheita, jotka ovat olleet varsin värikkäitä ja aika ajoin jopa vaikeita. Ulkopuolinenkin sai varsin hyvän käsityksen asiasta. Harrastenäyttelijät olivat ihan omaa luokkaansa, esitys oli hyvin aidon tuntainen, näyttelijät eläytyivät hyvin rooleihinsa ja puvustuskin oli upeasti toteutettu. Taustaaännet ja musiikki oli hyvin toteutettu.

Lisäksi oman lisäarvonsa tuo se asia, että toteutus on tehty paikallisten ihmisten toimesta vapaa-eh-

toistyönä. Ensimmäinen osa kesti n. tunnin, sitten 20 min. väliaika, jolloin oli mahdollisuus ostaa edullisesti maukkaita leivonnaisia ja kahvia. Kokonaiskesto oli n. 2 tuntia. Pihalla pöydät ja tuolit olivat riittävät katsojille väliaikapahtumaa ajatellen. Kaiken kaikkiaan esitys oli todella mielenkiintoinen ja historiaa hyvin kuvaava.

Pekka Sallansalo

MERVI HYPPÄNEN:

WAI...KYLÄTEATTERI MARMUT

VALOKUVAT: NIKO SAKKO

Heinäkuun viimeinen viikonloppu oli jälleen kerran teatterin juhlaa Mäntlahden Toivolassa. Kyläteatteri Marmutin esitys oli tänä vuonna omistettu Mäntlahden Rannanpojille, jonka perustamiskokous pidettiin heinäkuun 10. päivä sata vuotta sitten. Teatterin keinoin katsojille kerrottiin pienen kylän voimistelu- ja urheiluseuran synty, aktiivinen toiminta, toiminnan hiipuminen ja muuttuminen.

Näytelmän on käsikirjoittanut Risto Muurman ja se on seitsemäs Mäntlahden historiasta kertova näytelmä. Ristolla on ilmiömäinen kyky poimia historiasta yleisöä kiinnostavat tapahtumat ja koota ne näytelmäksi, joka pitää katsojan otteessaan alusta loppuun asti. Vaikka näytelmiä on ollut useita ja niissä esiintyvät henkilöt ja näyttelijät ovat tulleet vuosien myötä katsojille tutuiksi, ei näytelmä toista itseään. Aina tulee jotain uutta ja yllätyksellistä. Tästä kuuluu kiitos myös näytelmän ohjaajalle Henri Saariselle, joka löytää ja tuo esiin käsikirjoituksen sisältämän huumorin.

Risto Muurmannilla ei ole mitään käsikirjoittajan koulutusta, vaan hän on tehnyt elämäntyönsä armeijan palveluksessa, joskin hän

Ojalan tuvassa Ala-Könni (keskellä) haastattelee Selma ja Väinö Raussia.

on työssään joutunut paljon kirjoittamaan. Aikaa näytelmän kirjoittamiseen menee Riston mukaan kuu-kaudesta kahteen siitä, kun hän saa idean näytelmästä. Koska esitykset ovat tosipohjaisia kertoen kylän todellisista henkilöistä ja tapahtumista, menee tietojen etsimiseen ja tarkistamiseen aikaa. Roolit ja vuorosanat näytelmään hän tekee sen mukaan, ketä esiintyjä on käytössä. Hyvin hän näyttää tuntevan näyttelijät, sillä roolijako on ollut onnistunutta, jokainen on ollut luonteva osassaan. Näyttelijät ovat myös erilaissa rooleissa osoittaneet muuntautumiskykyään. Tänä vuonna Aino Harju yllätti positiivisesti tanssilavakohtauksessa, hänestä kehkeytyi viehättävä juontaja.

Näyttelijöiden taidot ovat kehittyneet vuosi vuodelta ja he pääsivät näyttämään taitojaan monipuolisesti. Suurin yllättäjä on Timo Porkka monitaitoisuudellaan. Hän on paitsi ilmeikäs näyttelijä niin myös hyvä laulaja ja haitarin soittokin sujuu. Hyvän esityksen kruunasi onnistunut puvustus. Esiintymisasut olivat kauniita ja tyylikkäitä, aina tilanteeseen sopivia.

Näytelmä lähti liikkeelle Ojalan tuvasta, jonne perinnetutkija Erkki Ala-Könni (Jarkko Korpela) oli saapunut haastattelemaan Ojalan Väinöä (Timo Porkka) ja olihan

Sellmallakin (Maria Taari) paljon kerrottavaa. Osa Selman jutuista meni Väinön mielestä liikaa yksityiskohtiin, sen hän mainiosti osoitti ilmeillään. Tarina Rannanpojista lähti luontevasti liikkeelle Väinön mutustellessa korvapuustia ja muistella.

Välillä palattiin vuosiin 1917 ja 1918, Rannanpoikien perustavaan kokoukseen ja talokauppoihin, joissa Elja Skipparin (Arto Tulkki) rakentama ja omistama kiinteistö, missä oli suksiverstas sekä asuintilat (Toivola), siirtyi Rannanpoikien omistukseen 9000 markalla. Rahat talon ostoon lainattiin Säästöpankilta kylän isäntien toimesta takaaajina. Takaajia oli 18, joten jokaiselle jäi taattavaksi 500 markkaa. Myöhemmin esityksessä kävi ilmi, että laina saatiin maksettua vuonna 1935. Kokousten välillä kylän muijat vähän ottivat mittaa

Puheenjohtaja vaimoineen (Jarkko ja Susanna Korpela).

"Muijat" ottavat mittaa toisistaan (Susanna ja Tarja).

Rannankvartetti Musiikki-ilottelussa (1955).

Rannanpoikien naiset harjoittelevat vuoden 1947 suurkisoihin Annin johdolla.

toisistaan pituutta hyppäämällä vastaperustetun urheilupiirin innostamana.

Varoja uusi urheilupiiri keräsi mm. huutokauppaamalla juuri ostetun talon irtaimistoa. Kaupan oli myös vanha sauna, jonka osti Ojalan Väinö. Katsojat jäivät pohtimaan siirrettiinkö sauna Ojalan pihaan ja onko se sama, mikä siellä vieläkin on. Tähän ei saatu varmaa vastausta, sillä vaikka näytelmä perustui tositahtumiin, osa tarinasta on fiktiota.

Näytelmässä muisteltiin Rannanpoikien eri urheilukilpailuissa saavuttamia tuloksia sekä kylän menestyneitä hiihtäjiä. Sotien jälkeen Rannapojat hankkivat omistukseensa Merisuojeluskunnan rakentaman tanssilavan, sillä suojeluskunnat lakkautettiin. Lavalla järjestettiin juhlia ja tansseja. Siellä kävi kuuluisia esiintyjiä, joista hauskaasti kerrottiin näytelmän musiikki-ilottelu osiossa ja näyttelijät pääsivät esittämään laulu- ja soittotaitojaan. Kohtaus oli vuorovaikutteinen, sillä yleisöä pyydettiin taputtamaan esiintyjiä lavalle.

Maailma muuttuu koko ajan ja muutosten vaikutukset heijastuvat myös pieniin kyliin ja siellä toimiviin järjestöihin. 70-luvulle tultaessa nuoret Mäntlahdestakin alkoivat muuttaa kaupunkiin, eikä kylillä enää ollut lapsia, joten urheiluseurankin toiminta pikkuhiljaa väheni. Muutoksen vaikutukset tuotiin esille näytelmässä. Vaikka seuran oma toiminta hiipui, kylälle tarvit-

Rannanpojat hierovat kauppaa Toivolasta Eljas ja Ida Skipparin kanssa. Keskellä kaupan varmistaja Mari Mielikäinen.

tiin yhteinen kokoontumispaikka ja Rannanpojilla oli Toivola, joka remontoitui vuonna 1997 uuteen kuokistukseen.

Katsojat saivat jälleen kerran hienon teatteri elämyksen ja yksi osa kylän historiaa tuli tutuksi. Maailman muutoksissa kylien asukkaat voivat itse valita, miten toimivat. Jäävätkö he elämään menneisyydessä vai suuntaavatko kohti tulevaa. Marmutin esityksen jälkeen yleisö oli iloista ja innostunutta. Oma teatteri on jotain, mitä ei monessakaan kylässä ole. Ja mikä parasta esitys oli rakennettu niin, että se viihdytti myös heitä, jotka tulivat kauempaa katsomaan hyvää kesäteatteria.

Kahden tunnin ajan seurattiin

Toivolassa Mäntlahden Rannanpoikien historiaa. Ennen niin aktiivisen urheiluseuran toiminta on muuttunut 100 vuoden aikana, seura ei enää juuri järjestä toimintaa kylässä, mutta he vuokraavat Toivolaa muiden toimijoiden käyttöön. Yhdistykset pitävät siellä vuosikokouksiaan, Kansalasiopiston ryhmät Vetreät ja Kyläteatteri Marmut kokoontuvat Toivolassa. Kauneimmat joululaulut, kinkarit keväällä ja maakirkko heinäkuussa on myös pidetty Toivolassa seurakunnan toimesta. Muutamia yksityisiä juhlia kuten syntymäpäiviä ja häitä on siellä myös juhlistettu. Hyvin hoidettuun Toivolaan on hyvä kokoontua.

Meri Hyppänen

The Metro-Girls tyylikkäänä Musiikki ilottelussa.

ILKKA AHMAVAARA:

ROSKAAMISEN KAUNEUS

Ehkä suuri osa meistä on jäänyt kauneuskäsityksiltään menneitten aikojen vangiksi, emmekä aikojen muututtua kykene enää hahmottamaan niitä esteettisiä kauneusarvoja, joita roskaaminen tuo ympäristöömme? Ehkäpä Mäntlahden Hyötispisteen roskaajalla on taidelliset lähtökohdat? Puhun tässä yhdestä roskaajasta, sillä vaikka luultavasti heitä on useampia, on jokaisella heistä oma yksilöllinen näkemyksensä, oma roskaamisen estetiikkansa.

Nykyään julkisiin rakennuksiin jo suunnitteluvaiheessa varataan rahoitusosuus taideteoksille. Taide halutaan tuoda osaksi arkkitehtuuria ja sitä kautta ihmisten arkielämää, joten miksei niinkin arkiseen ja suosittuun julkiseen tilaan kuin jätteiden keräilypiste, voisi tuoda taidetta ja mikäpä sinne sopisi niin hyvin kuin juuri roskista tehty taide.

Roskista on tehty taidetta moniin arvostettuihin taidegallerioihin, roskataiteesta on oikeastaan tullut yksi menestyneimpiä esittävän taiteen genrejä. On käsitteäkseni syntynyt Trash to art, Taidetta roskista liike. Mäntlahden teoksia voisi kerätä kestonäyttelyksi vaihtuvien teemojen vaikkapa Haminan kirjaston näyttelytiloihin. Tämä nostaisi Haminan imagoa kulttuurikaupunkina ja saattasi näkyä lisääntyvänä kulttuurimatkailuna tulevaisuudessa, uusia innovaatioita tarvitaan!

Tämän jutun valokuvat on otettu sunnuntaina 14.8. Viisi päivää sen jälkeen, kun alueen jäteindententit olivat käyneet keräämässä edellisen näyttelyn pois tiistaina 8.8.

Ilkka Ahmavaara

Haavoittunut enkeli. Tekijä tuntematon.

Kukka-asetelma. Tekijä tuntematon.

Kauneus on katsojan silmässä. Tekijä tuntematon.

Ravintola linnuille ja metsän eläimille. Tekijä tuntematon.

ILKKA AHMAVAARA:

MÄNTLAHDEN MURROSJUHLA

SUOMI 100 VUOTTA

Suomi 100 vuotta juhluvuoteen liittyen Mäntlahden osakaskunnan tuella perustettu työryhmä järjesti Mäntlahden murrokselle muistomerkin.

Murrosjuhlaa vietettiin 2.7. Tulevaisuuden kuusen istutuksen jälkeen klo 13 alkaen ensin paljastamalla muistomerkki ja sen jälkeen väki kokoontui Toivolaan kuulemaan Pentti Järviön esitelmää Hattujen ja myssyjen sodasta, kahvitarjoilun kanssa.

VALOKUVASOMMITELMA: MANTLAHTI.COM SIVUSTO

Murroksen muistomerkillä on myös geokätkö ja siellä on jo ahkerasti käytykin, geocaching.com sivustolla on murroksen syntyajan tapahtumista myös hyvä kirjoitus.

Kuvamme on kuvakaappaus mantlahti.com sivulta, erinomaisen kuvasommitelman tekijää ei sivuilla mainita.

Ilkka Ahmavaara

www.mantlahti.com

TOIMITUS:

KLAMILAN KIRKON TUKI RY:N KIRKKOPUISTOHANKE, KESÄ 2017

VALOKUVAT: ILKKA AHMAVAARA

Klamilan Kirkon Tuki ry:n Kirkkopuistohanke kuuluu Sepra Suomi 100 investointihankkeisiin, joten sen toteuttamiseen saatiin rahallista tukea. Kustannusarvio näytti ylittävän roimasti, mutta siihen varauduttiin korvaamalla ylimenevät kustannukset omista varoista. Varoja hankittiin kesän aikana mm. pitämällä kirkkoa, kahviota ja basaaria auki Museotien kulkijoille..

Hankkeen osa-alueet:

Kirkon valaiseminen, julkisivut pääoven molemmin puolin

Uuno Klamin muistomerkin valaiseminen

Kerhohuoneelle menevän tien valaiseminen kahdella käpyvalaisimella

Kaapelit maan alle valaistusta varten, pylvää valaisimille

Takarajalle lauta-aita naapurin poistaman huonokuntoisen kuusiaidan tilalle

Kirkkorakennuksen seinänvierusten rajaaminen nurmialueesta mukulakiveyksellä ja painekyllästetyllä laudalla, mukulakivien alle juurimatto

Kellarin oven edustan avartaminen

Alttariseinän takana olevan maa-aineksen patoaminen kivimuurilla ja maanpeittokasveja alueelle

Uudet hienot led-valaisimet, kolme valaisee kirkkoa ja yksi on suunnattu Uuno Klamin muistomerkkiin.

Huonokuntoisen perennanpoistaminen Museotien puolelta ja alueelle uudet helppohoitoisemmat istutukset

Kerhotilan seinustalle alppiruusurivistö, jonka toivotaan kasvaessaan peittävän kellarin ikkunat

Nurmialueiden kunnostaminen, uutta multaa ja nurmikon siemenet

Antiikkiselle pyörätelineelle raivattiin uusi paikka.

Kirkon seinänvierukset siistittiin ja sadevedet johdettiin pois seinänvierustalta.

Sadevesien poistaminen: syöksytorvien (9kpl) alle sadevesikaivot ja maahan upotetut putket johtamaan vettä pois kirkon seinustoilta. Tätä ei ollut suunnitelmassa, mutta se katsottiin niin tärkeäksi, että se päätettiin toteuttaa joka tapauksessa.

Kaikki toimenpiteet ovat vaatineet runsaasti maansiirtotöitä ja erilaisten maa-ainesten hankintaa. Talkootyötä on tehty nelisensataa tuntia. Työ saatiin hyvissä ajoin valmiiksi, ainoastaan valaistusta jouduttiin vähän odottamaan. Nyt kirkkopuisto näyttää hyvältä ja valaistu kirkko tulee hienosti näkyviin.

Kirkon taakse istutettiin kuusi 100-vuotista Suomea juhlistamaan..

Uudet istutukset kirkon länsiseinustalla.

KLAMILAN IHMEET, TARUA VAI TOTTA RAUNO VAHVERVA:

KOUKIN KUORO

VALOKUVAT: RAUNO VAHERVAN ARKISTO

Koukin kuoro syntyi reilut kolmekymmentä vuotta sitten Risto Koukin talon tupaantuliaisten yhteydessä aamulla kello neljä, jolloin läsnä ollut parinkymmenen hengen joukko lauloi Isännän johdolla "Kotimaani on Suomi".

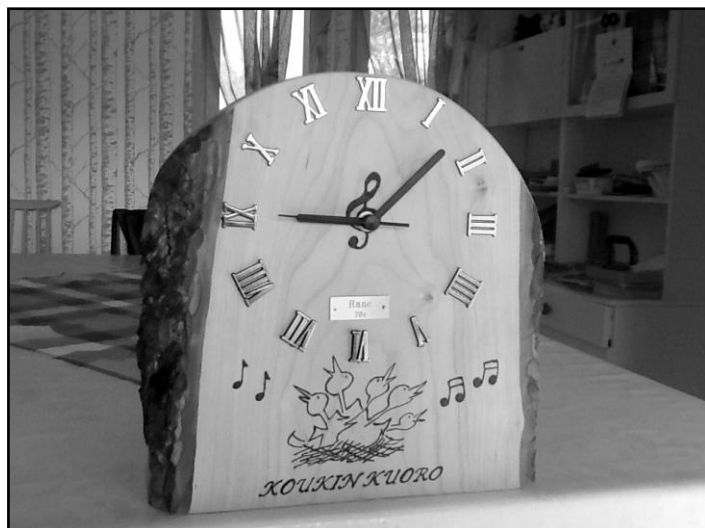
Syntymäpäivillä ja Koukin kyläkerhon tapahtumissa kuoro lauloi eri kokoonpanoissa. Pikkuhiljaa aktiivi joukko, Risto Kouki, Veli-Matti Kouki, Olli Korpela, Kari Miettinen ja allekirjoittanut hahmottui Koukin kuoroksi. Todellista vahvistusta saatiin Seppo Suoknuutista (Seppo Olavi) hänen rakennettua kesä mökin Koukinpellon reunaan.

Harjoitukset, joista ilmoitus Kaakonkulmassa kuului "Koukin kuoron harjoitukset ovat entisessä paikassa..." olivat monipuolisia laulun lisäksi esim. rosvo paisti aina teurastusta myöten tai hernesopan keitto soppatykillä kyläläisille.

Eri tilanteisiin runoitiin henkilöön tai tilaisuuteen sopivia tekstejä. Hyväntekeväisyyttä harjoitettiin eri tavoin. Mm. Hailikisoja tuettiin maksamalla kuoron ilmoitus (Ollin piirtämä kuva) "Ilalla sekstetti aamulla oksetti" kisojen käsi ohjelmaan. Kuoroon nähtävästi oli jostain syystä halukkuutta liittyä aamuyöstä.

Jos joku tasavuosisikymmeniä täyttävä henkilö ilmoitti, ettei vietä syntymäpäiviä, käytiin laulamassa yöllä. Alkuvuosien kohokohtia oli esitykset Klamila Tattoossa ja kauneimmat joululaulut tapahtumassa Klamilan kirkossa.

Opettajapariskunnan Jaana ja Timo Suvisillan liittyä toimintaan harjoitukset siirrettiin koululle, jossa Jaana säesti pianolla ja Timoa yritettiin pitää järjestelytehtävissä mm. soppatykin tai rosvo paistin vahtina.

Syntymäpäiväkello.

Kuvan yhden linnun avoin nokka on kuoron perinteinen logo.

Tämän jakson merkittävimmät esiintymiset liittyivät kyläkerhoon, joulutapahtumiin, hirvipeijaisiin, itsenäisyyspäivän vastaanottoihin ja Natturin tapahtumiin. Ainutlaatuinen saavutus oli kuoron nauhoittama joulukasetti (keräilyharvinaisuus), jota myytiin muutama kappale joulumyyjäisissä.

Ehkä hauskimmat ja muutoin mielenkiintoisimmat hetket koettiin uudenvuoden yönä puolijoukkueteltassa grammaria kuunnellen ja laulaen parinkymmenen asteen pakkasessa kaminan lämmössä.

Varoja toimintaan hankittiin mm. Silakkamarkkinoilla järjestämällä ilmapistooliammuntaa, letunpaistoa ja renkaanheittoa. Välillä lauluinto lopahti ja vietettiin hiljaiseloa. Kari hellitti muutaman vuoden jälkeen ja Olli saatiin mukaan vain silloin tällöin. Opettajapariskuntakin muutti muille maille. Esiintymiset olivat enää lähinnä sukulaistapahtumissa. Tutuksi tuli sanonta eri tapahtumissa "Jos Koukin kuoro ei laula Rane esittää taikatemppeja."

Ammattimuusikko Markku Malmin muutettua takaisin Klamilaan synnyinseudulleen kerroin hänelle kuoron taustan ja kysyin voiko kuoron herättää henkiin. Markku innostui heti ja näin alkoivat säännölliset oikeat harjoitukset ja esiintymiset Markun säestyksellä. Musiikillisen tason noston lisäksi toiminta laajeni Viro lahden Karjalaseuran myötä. "Karjalan Marjaana" kaikui aina Venäjää ja Espanjaa myöten ja kevyen musiikin lisäksi ohjelmistoon tuli myös hengellinen musiikki.

Osallistuminen Fish and Soul tapahtumaan ja siellä esitetty Markun Veli-Matin tekstiin säveltämä Klamila

Kuoron jäsenet Rauno Vaherva, Seppo Suoknuuti, Risto Kouki, Markku Malmi, Antti Lappela ja Veli-Matti Kouki.

fox/humppa sai oivan vastaanoton (kuvat tapahtumasta ja kuoron kokoonpanosta). Vanhustentalon laulutuokiot ja esitykset kirkossa mm. äitienpäivänä antoivat intoa harjoituksille. Yhteistyö jatkui Kyläkerhon, Karjalaseuran, Huurteisten uimareiden ja Olutsillan kanssa. Eräs vaikuttavimmista esityksistä oli "Veteraanin iltahuuto" sotaveteraanin 95-vuotispäivillä.

Pari pahaa takaiskua kuoron taipaleelle sattui:

1. Olutsillan suunniteltu kabaree Kujansuun baarissa kariutui, kun tuottaja ja säestäjä eivät puhuneet samaa kieltä.
2. Tv teki sarjaa Vaalimaan kauppakeskuksesta nk. Kasino hankkeesta. Kuvaajan kanssa sovittiin kunnanjohtajan informaatiotilaisuuden filmatisoinnista Kujansuun baarissa, että vihkiäisissä filmataan Koukin kuoro laulama "Suuret setelit" koska kuoro ei laulanut tässä tilaisuudessa. Kuitenkin keikka meni pieleen maailmanpolitiikan myllerryksessä.

Kuoro hankki jäsenilleen esiintymisasuksi kravaatit ja pari kertaa t-paidat. Juhlavimmissa tilaisuuksissa käytettiin tummaa pukua. Muutamalla kuoron jäsenellä on myös arvokas Koukin kuoron pinssi. Minuakin

Äitienpäiväkonsertti

Esitys Torreviejan Suomalaisessa seurakunnassa.

muistettiin merkkipäivänä kuoron kellolla (kuva).

Reilut neljä vuotta sitten siirryttyäni opettelemaan karaokea Espanjaan kuoro sai vakinaiseksi vahvistukseksi Antti Lappelan.

Hienojen monipuolisten esiintymiskokemusten lisäksi harjoitukset olivat todellinen suola sketseineen ja vitseineen. Ohjelmistoon kuului yli 50 harjoiteltua laulua. Lisäksi Markun hienot pianosoolot täydensivät musiikillista nautintoa niin harjoituksissa kuin tapahtumissakin. Näitä ja todellisia ystävyys-suhteita jää kaipaamaan. Muuten, ilman Sirkka-Liisa Koukia kuoro olisi joutunut laulamaan ilman sanoja ja hienoja kansioita.

Kuoron toiminta näyttää vakiintuneen ja nimi muuttuneen. Keikkaa lienee helpompi markkinoida nimellä Koukiset. Viimeaikaisista keikoista aina Viroa myöten voi katsella facebookista Koukinkuoron sivuilta.

Torreviejassa 8.8.2017
(+38 astetta varjossa)

*Rauno Vaherva
Koukin kuoron jäsen evp*

Klamila foxin ensiesitys.

MERVI HYPPÄNEN:

TULEVAISUUDEN KUUSI ISTUTETTU

VALOKUVAT: ILKKA AHMAVAARA

SUOMI 100 VUOTTA

Eno-verkkokoulun tuki ry käynnisti vuonna 2015 kampanjan, joka kutsui kaikkia Suomessa asuvia sekä ulkomaalaisia ja Suomen ystäviä istuttamaan itenäisyyden juhlapuita vuonna 2017. Kampanjan tuotolla perustetaan Suomen kulttuurirahaston alaisuuteen rahasto, joka rahoittaa lasten ja nuorten ympäristökasvatusta.

Rannantaikaa väki osallistui kampanjaan lahjoittamalla Tulevaisuuden kuusen Mäntlahden ja Pyötsaaren asukkaille. Istutuspaikaksi valikoitui Tenho Mäkelän Pyötsaarentien alkupäässä oleva pelto. Ehdolla oli muitakin istutuspaikkoja, mutta joku oli liian kuiva paikka, toisessa paikassa kuusen epäiltiin varjostavan liikaa, yksi paikka oli liian kaukana tiestä jne.. Tenho Mäkelä suhtautui suopeasti kuusen istuttamiseen hänen pellolleen, jossa kuusi on kaikkien nähtävillä ja kuusen kasvaessa siihen voidaan laittaa jouluvalot. Kuusta istuttamaan kutsuttiin kaikkia kyläläisiä.

Torstaina 29.6. kaivettiin kuuselle kuoppa ja sunnuntai 2.7. kuusi istutettiin pellon reunaan. Istuttajina toimivat Taneli ja Jesse Jääskeläinen sekä Kotikuusta Mäntlahden kansakoulun pihalle vuonna 1967 istuttamassa olleet Leena Sakki ja Timo Porkka. Onneksi Timo oli paikalla, sillä hän oli osallistujista ainoa, joka tiesi, miten kuusi pitää istuttaa.

Kuusentaimen ympärille laitettiin verkkoaita, jotteivät eläimet sitä tallo, sillä ainakin metsäkauriit kulkevat pellon kautta. Kuusta kastellaan istutuksen tarpeen mukaan, mutta tänä kesänä on ollut sateista, joten kastelijat ovat päässeet helpolla. Ilkka teki kuparilaatalle, josta ilmenee kuusen tiedot, puusta kehykset ja laatta pystytettiin kuusen viereen.

Mervi Hyppänen

Timo Porkka näyttää, miten kuusi istutetaan.

Kuusi piti saada oikealle korkeudella. Taneli ja Jesse Jääskeläinen, Leena Sakki ja Timo Porkka.

Kuusentaimi suojattiin verkolla ja Ilkka teki muistolaatalle kehykset.

Timo Porkka viimeistelee kuusenistutuspaikkaa.

VALOKUVA: VAPPU HARJUMAASKOLA

Pääskyselle

Lensitkö pääskynen viileydessä kesän?
Sirkutusta äänesi kuullut en.
Iloa lentosi nähnytkö oisin.

Orrella tallin
pesässäkö vain
istuit ja katselit korkeudessa siellä.
Toivoit ja odotit lämpöä kesään,
lentää et voisit kauaksi pesän.

Lämmössä valon lentää sä voit,
visertää vain kuin lintunen voi.
Kaartaa siivin hentoisin,
nousta ylös korkeuksiin,
tuntea riemu ja vapaus.

Nauttia lennosta riemuitsevasta.
Ilolla kantaa ihmisen lasta,
kylmyydestä pois, kesän lämpöön ja aurinkoon.

Vappu Harjumaaskola

MERVI HYPPÄNEN:

OSA PYÖTSAARENTIESTÄ MUUTTUNUT PIHAKADUKSI

VALOKUVAT: ILKKA AHMAVAARA

Pyötsaarentien loppupäähän, alkaen Pyötsaarensillalta saareen tultaessa, on ilmestynyt pihakatu osoittava liikennemerkki, joka määrittää tien kaikille tienkäyttäjille yhteiseksi tilaksi, jossa autoilijoiden ja pyöräilijöiden on annettava jalankulkijoille esteetön kulku. Risteyksessä pihakadulta tulevan kuljettajan on aina väistettävä muuta liikennettä. Tämä tarkoittanee sitä, että Pyötsaarentietä ajavat väistävät esim. Karhuniementieltä tai Mustaniementieltä tulevia.

Pihakadulle on tieliikennelain 33 pykälässä määritelty omat säädökset:

- Pysäköinti on sallittu vain merkityillä pysäköintipaikoilla.
- Ajonopeus on sovitettava jalankulun mukaiseksi eikä se saa ylittää 20 km/h.
- Ajoneuvon kuljettajan on annettava jalankulkijalle esteetön kulku.

Yksityistien omistajat voivat laittaa liikennemerkkejä omistamalleen tielle. Merkkejä ei kuitenkaan voi laittaa miten sattuu vaan merkeistä on säädetty laissa ja mm. tiehallinnolta löytyy ohjeet miten ja mitä liikennemerkkejä minnekin voidaan

laittaa. Liikennevirasto puolestaan ohjeistaa liikennemerkkien rakenteen ja pystytyksen.

Kun yksityistielle halutaan laittaa uusi liikennemerkki, tulee siitä tehdä päätös tiekunnan kokouksessa, jolloin tien omistajilla on mahdollisuus sanoa mielipiteensä asiasta. Tiekuunnan kokouksen päätöksen jälkeen tiekunta hakee kunnalta lupaa uuden merkin laittamiseen. Kunnalle tehtävään hakemukseen laitetaan perustelut, miksi liikennemerkki tarvitaan.

Kunta arvioi liikennemerkkin tarpeellisuuden sekä sen, että liikennemerkki on oikeanlainen ja sallittu.

Yleensä lupa myönnetään, mutta jos liikennemerkki ei ole asianmukainen anomus hylätään. Jos kunta ei anna lupaa liikennemerkkiin, on sen perusteltava, miksi hakemus hylätään.

Mervi Hyppänen

LISÄTIETOA NETISSÄ

Liikennevirasto:
http://www2.liikennevirasto.fi/julkaisut/pdf3/lo_2013-20_liikennemerkkien_rakenne_web.pdf

Tiehallinto:
<http://alk.tiehallinto.fi/thohje/pdf/2000006-v-03liikennemerkkiohje.pdf>

TUOMO PELTOLA:

KALAN- JA METSÄNHOITOA

VALOKUVAT: TUOMO PELTOLA

KALAVEDEN HOITOA

Istutettavat ankeriaan poikaset tulivat 15.8. illalla myöhään. Kuljetuksessa oli häiriöitä ja lento Suomeen tuli myöhäisemmällä koneella. Sydämkylään oli tilattu 2000 ankeriasta ja ELY:n maksa-

mia ankeriasta oli myös 2000 kappaletta seutukunnalle istutettavaksi. Kävin istuttamassa yhden 1000 kappaleen laatikon Kelvinkinlahteen, pesurantaan ja Kuusniemen päähän. Jallo istutti aa-

mulla Jokniemeen ja Klamilanlahteen. Toisen laatikollisen, kaksituhatta ankeriasta, J. Borg istutti Lukkarlahti-Harvajanniemi alueelle parhaaksi katsomiin vanhoihin ankeriaspaikkoihin.

KEMERA

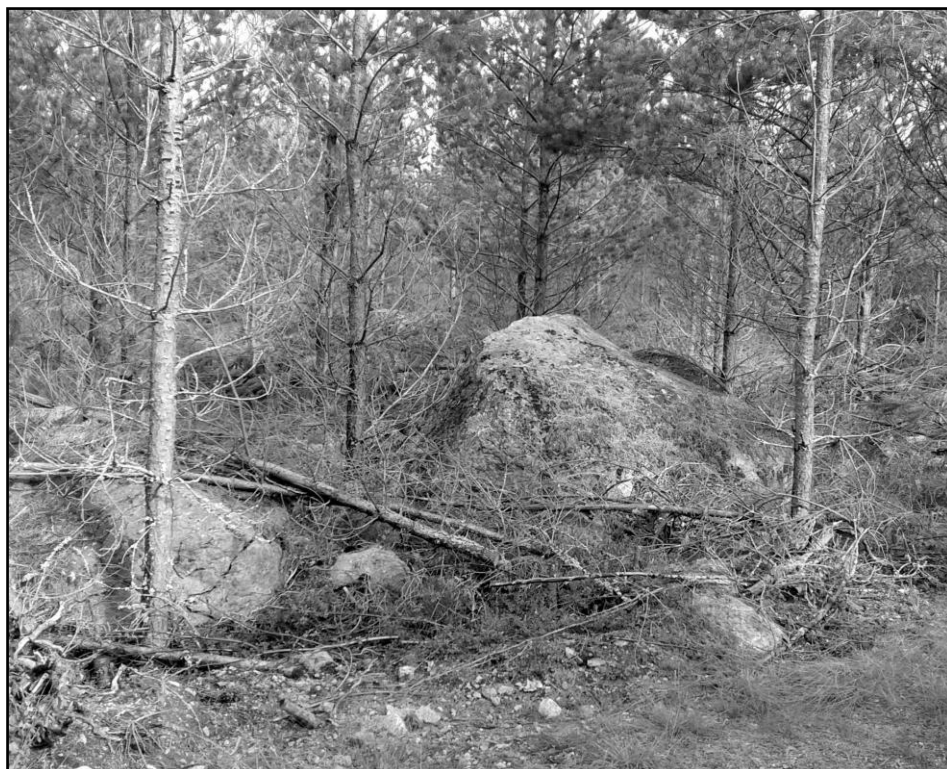
Muutaman nihkeän vuoden jälkeen Suomen metsäkeskus myöntää avoimesti tukea varttuneen taimikon perkaukseen ja harvennukseen. Virolahdella tuen ehtoja ja sääntöjä on valvottu erityisen tarkasti, joten monet metsänomistajat ovat jättäneet tuen hakematta, vaikka metsiä on kunnostettu.

Henkilökohtaisesti hain tukea edellisen kerran vuonna 2007,

vaikka metsiä on raivattu vuosittain näiden kymmenen vuoden aikana. Ennen töiden aloittamista valtuutin MHY:n paikallisen edustajan hoitamaan ilmoitukset ja hakemukset omassa nuoren metsän harvennushankkeessa. MHY:N laskutus on 30 euroa/ha kuitenkin enintään 300 euroa.

Nykymuotoiset metsäkokoukset kalliina ja päällekkäisenä organisaationa pitäisi lopettaa ja met-

sänhoitoyhdistykset hoitaisivat tehtävät. Valvonnat voisivat hoitaa vaikka postinkantajat sivutoinään ruohonleikkuun ja ruoan jakelun jälkeen. Valtion tuki 0,7-3 metriselle taimikolle on 160 euroa/ha ja nuorenmetsän hoitoon saa 230 euroa hehtaarille. Tukea verotetaan pääomatulona.

Tuomo Peltola

Huurteiset Uimarit ry

KLAMILA

Hei! Kuuma kesä takana, joten jo tässä kylmävesiuintia kaipaakin. Hallitus kokoontuu 12.09. Klo 18.00. Uinnit alkanevat lokakuun alusta. Etsikää tossut ja uikkarit valmiiksi. Siitä se lähtee. Terveisin Risto K.

Tiistaisin ja perjantaisin 17-20

TAPAHTUMAKALENTERI SYKSY 2017

Maanantaisin

- klo 14.30-17.00 Kudonta, Klamilan pienteollisuustalo
- klo 18. Mäntlahden lentopallo, Vilneimen urheilutalo

Tiistaisin

- klo 17.00-20.00 Avantouinti, Klamilan kalasatama
- klo 18.30-20.00 Naisten kuntojumppa, Klamilan koulu

Keskiviikkoisin

- klo 17.00-18.30 4H monitoimikerho, Nuorten talo

Torstaisin

- joka toinen viikko klo 10.00-10.45 Vetreät, ikäihmisten kuntopiiri, Toivola Mäntlahti
- klo 17.45-19.30 Fitjooga ja venyttely, Klamilan koulu

Perjantaisin

- klo 17.00-20.00 Avantouinti, Huurteiset, Klamilan kalasatama

SILAKKAMARKKINAT

• **Sunnuntai 24.9.2017 klo 10-15 Klamilan satamassa.**

Suuren suosion saavuttaneet syksyiset Silakkamarkkinat Klamilan satamassa.

- Paikotusmaksu 2 euroa/ajoneuvo.
- Yhteyshenkilö Heli Varjakoski, puh. 050 084 4547.
- Järj. Klamilan Seutu ry

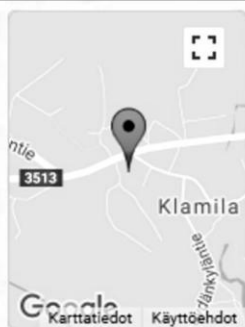
Seniorit surffaa

KOSKA: 6.9.2017 @ 10:00 – 12:00

MISSÄ: Kylätupa Ronkuli
Museotie 1878
49860 Klamila
Suomi

HINTA: Maksuton

YHTEYSTIEDOT: Palveluyhdistys
Ratava ry / Ite
yhdessä -toiminta
0400 914 410

SENIORIT SURFFAA – NETTIOPASTAJA AUTTAA!

Ihmetyttääkö, miten lahjaksi saatua tablettia, tai älypuhelinia käytetään? Ryppyileekö sähköposti? Vai ihmetyttääkö, että mikä se sähköposti oikein yleensäkin on?

Tule maksuttomaan ja kaikille avoimeen nettiopastukseen, jossa saat opastusta toiselta seniorilta.

Seniorit surffaa – nettiopastaja auttaa

Klamilan Kylätuvalla
Keskiviikkoisin klo 10.00 – 12.00

BA2
Itella Posti Oy

Itella Green

TULEVAT JUMALANPALVELUKSET KLAMILAN KIRKOSSA

MESSUT

- syyskuun 17. päivä klo 10
Tekstinlukija Marika Rikkola
Kirkkokahvit

Klamilan Kirkon Tuki ry

- lokakuun 22. päivä klo 10

- marraskuun 19. päivä klo 10

- joulupäivänä 25.12.

VALOKUVA: ILKKA AHMAVAARA

OLUTSILTA PATASEN PAKEILLA

Lauantaina 9.9. Klamilan Olutsilta retkeilee Patu Patasen Tervasaaren keisarikuntaan Haminassa. Patu Pasanen esittelee museon kokoelmia ja koko aluetta.

Kokoontuminen suoraan Tervasaassa klo 13.00. Tilaisuuteen ovat kaikki tervetulleita.

KYLÄTUPA RONKULIN SYKSY

Avoimna tiistaista perjantaihin klo 10-17
puhelin: 05 357 3103

Kylätupa Ronkuli avoinna ti-pe 10-17
puh. 05 357 3103; www.klamila.fi